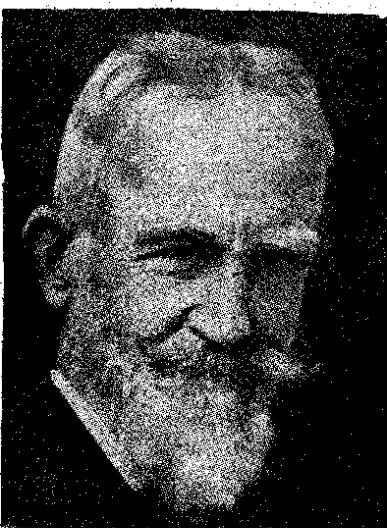


“KANTINTA”

ΦΕΑΤΡΟ ΜΑΡΙΚΑΣ ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ

Ο πάστορας Τζαννίκης Μέβορ Μόρελ, έχει ωλές όλα τα πραβύματα της ζωής, κι' έχει βρει την ευτυχία με την απλούστητη και ωραία χαροτσά-
την. «Έχει και μιάν ιδεώση σύγχρο-
νη πάστορας Τζαννίκης Μέβορ Μόρελ-
λου. Καντίνα. Δεν θηλυκεύει καρδι-
λιού. Η σιγουρά πά την γένησή
της προφορούται αδισκόπιο όπως την
πειστείτη έκεινη αμφέπεια που λέγε-
ται έγωμος, και πού — στην περί-
πτωση τού πάστορα Μόρελ — κανεί-
πτεται στο πρόσωπο του και στην
πραγματική χρηστούμεθα της Βί-
βλου. Η φυσική ρητορική ενθυλωτικά
με την άποψη σπαγγεύει τις υποδι-
κτικές της όπως τού αίματα και όπως
της βλαβή κατα τη συγκεντρώσει των
διαφορικήτων έγγυες, καν ξεκίνω-
λεσχών και σιλλογών, τού έπροσπ-
τος και τού προσποτίρεις άδικοις
τη σηματάδεις ένος καλοπροσετού
ποιμένου ήτοιμου νά χορεύει όπα
τέχ χαροπάστας του, χωρίς άνων, κατ
την πραγματοποίηση ποτε, και τα περί^τ
ιδιών χτισίων καλεύεινατα της Γοα-
τίας. Τι δουλειά έχει καντόν του μά-
γειρακία τόσο λυπτρωμένη όπως τά
κινειών λόγιας, δηκος ή γοητευτικής
Καντίνας, θά τό δούλινο ομέος μάλις
σπάνια στην πατοποιημένη ευθύνη
του μάρτυρούν πέθει, σύρντορετο-
λική τόξοιλο κι' δαμόχου ποιητή-
κή πατοπεράμεντο του Εύγενου
Μάρτυρας, που έπινε μάλις δέκα
διχώρων πανώλη. Παρόρθος
ερετούμενός με την Καντίνα, κων-
ειεται από ποιητική φρίστη μάλις
αντικείμενη την οπτηρύγιοτη, μάλις
την ποτεύει κι' κατ ποτεμετεκτή για
την Καντίνα ασθι συμβίσωση. Στά
διλανούχτα μάλις ώστοσο ποιητούμενά
από την Έρωτα ποιητικά μάτια του,
δό Μόρελ διένιν πάρα μονάχος έ-
νως κελιδών πάστορας. Ένως δι-



Ο ΜΠΕΡΝΑΡ ΣΩ

καὶ «στὶς ψηλές κορφές» στὸ διπένθιμον
σαῦρα τῆς κόκκινης ρομφίας ποδὸς κρέ-
μεται στὸν πόλυ τοῦ παρόπεδου. Οἱ
Μόρφει, γροῦν. «Η κύριη του είναι
πυρπολημένη ἀπὸ ἄγνωστη. Τὸ ποβ-
λήμα της ἐκλογῆς μάρκασε στὸν
δύο, μπαίνει ὀμειλιγτοῦ μπροστὰ
στὴν Κάντυτα. «Ἄρουρ νομίζει πώς
ἔλαντι κάτι πρέπει ν' ἀνήκει ο'
ἴων απὸ τοὺς δύο σας, τοὺς λέπε,
τι προσφέρετε?». Τὴν «δύναμιν μου»,
τῆς ἀποκρίνεται ὁ Μόρφει. Τὴν «δύ-
ναμια μου» τῆς λέγει ο Εὐγένιος.
Εἶμα τότε μόνοχρεμένη μὲν μένον
κοντὰ στὸν πόλονδρο, διπετεῖ δὲ
Κάντυτα, καὶ ἐ Εὐγένιος ποὺ κατα-
τοῦσε δόλα τῆς Σάντης τὰ νοικούσα
εἶναι, καὶ δχὶ μῶνας φανιούσα, φα-
ναξέει στὸν κοστοπατρύμενον διάτρη-
της: «Μή φοβάσσαι! μὲ σένα θὰ μεί
νει γιατὶ ἔσιναι δὲ πόλο δύναμιτος». Καὶ πρωγματικοῦ
Θεοῦ Κάντυταν τὸν ὄπι-
τρο τῆς πιστεύει σαν πόλο δύνατο,
κι ἀς φαντάζεται ὃ δύοις πώς εἰναι
δὲ πόλο δύνατος;

σών έσσονα γιά την Κάντιντα μάθος είσαι όλωτέλα μαζέσσος να τη νοιώσεις; Τι μπορεί να ουδέποτε την διλήθεια με τό τη ψέματα και την ομαριφά με τόν έρεστοντούς; Στη λίγο διατήτηκα τον γάρτινα πελάτια που στηρίζονταν τό οικόδομημα της περιήλιξ στις σισισθήσεις και της εύτοπεπεθήσης τον πάστορα είναι κάθισα σαρβαλασμένη. «Αισχυναγενέστερος ωστόσο από την ίδιουσθιά τουν κωλάρισουν τουν μεριν διάθρωπος πουν διαποτά. Καί ο διάθρωπος απότος διέχεται την πρωτηληρη του ποιητή νότον διμετωπίσεισι σάν διθωπούς μάτσους στο πεδίο των άγνων που δίβυσανται μονάχα χιώ το θαύματινο κορμάρι και από τη δημιουργική γοντείλη πού δασκεί το διαστικό τους απάτημα. Ο κέντηνος γιά τόν Μόρελι είναι άμεσος. Σήμερα τό βράδυ είναι έτοι μήνιν η φετητή την θυτοχέρη ένδος ικρύματος για νάνωνάν έφεσε τόν τραμερό «έχθρο» νά έπαφαλησθεί από την άπουσια των μοντεντών και μηλώντας μονάχος πάλει στήν Κάντιντα. Ούτε ίδιη απειλή νά τόν διατυκωστήσουσιν τό δημίου με έναν διάλογο πάστορων που κηρύττει την άναγκη τού... «διαχωρισμού τού χριστιανού... συνού μάτο τουν ουσούλισμο» ή «τό σθάνοτο πινεύμα του Μπέρερο Σάνσι» είναι σέ θέση νά τόν πεισει πάρω, μπορεί νότε έκτενει σ'. ούτη την δοκ. μυστισ. «Άντο είναι: δειλούς, τού φυννέσει δι Εύγενιος, ιαί Μόρελ για πρόπτη, φορδ ίωνας ετά ζωή του σ' να γκάζεις ται γ' έκδολησήσει μέ άγωνας τις γνωνιαδιφρονες άρχες του ζεντάσιο.

TOY K. M. K.

“KANTINTA”

[ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΛΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑΣ 8]
γένουν Μάρτυρας. Υπέροχη, διά-
δικη στάθμη η δίδ. Ρ. Μύροντας
στούδιο της γερουσιαστήριας Γέροντος Γκάρι-
νετ. Είναι έκφρασιοβόήτη πώς σέ ρο-
λούς έργων μὲ καθιλεγμού περιεί-
κανένει μάς δηρούς πεποίησε καθι-
λεγμούμενος, διλλά πρέπει να είναι
περιγραφή πώς σ' αυτές ἐπρόσθιες δ-
ράσεις μικροί καλλιτέχνη, μὲ την τελευ-
τική της δημιουρού. Τέλος πύτο-
ντηστής στον ρόλο του γέρου Μητρο-
κες, αποσπά διά τη σημαντικότα τών
πεπτωτικών χαρις καρμιμίδης ἐπέβεβη σε
πεπτωτικούς καρμιμιδούμενοι. «Αξιο-
ούστατος τελος και ο κ. Καρούζης
στον ρόλο του Αλέξη Μηλών.
«Η ακηγορίαρχην και τὰ κουκούτι-
α ἐπωνυμής (1894) της «Κοπιτάνη»
ποτ τον κ. Γιάννη Τσαρούχη, είχε
διαρκετήταν ἐπτάτυχα. Λεπτό ζρύμων
αι φωστήρα τού θανάτου της
αι φωστήρα τού θανάτου της

Ἵδιατερα είναι ως ζέος κάθε Ἑπα-
νου ὁ Κιαστούλης Σερβοπλέιζ,
γιατί δε διτί μᾶς θώσας μιά σπηνοθε-
σια γυανότι πικευματική ἐνότητα
και γοργό ρυθμό. Η «Κάστηντας χό-
ρες» σ' αὐτὸν και στὸν διαδικτύο θία-
σο τῆς κ. Μαρίκας Καροπούλη, στά-
θηκε μιὰ μάτω τὶς καθιέτερες παρα-
στάσεις τῶν τελευταίων χρόνων.

M. K

λώς δικαιόφορου και νευ-
κό κορμί του δηλ ή... σοφία
ωστή γνώση του τού κούιου
πραγμάτων της ζωής. Αλι-
κικά ούτε για τὸν ἡλιθο-
ΜΙΛΛ, ούτε για τὸν ποτίσσα-
τον, τὸν ἔξερπτον βούη-
πόρτες ποὺ ή συμφέρουν
καὶ περισσωπώνται περισσοτέ-
τον στὴν ἀνάγκη τῆς ὀμηρο-
βιλοπίστρος, βολέει καὶ βο-
στραγγιλοκειθότας ὀνέμεται
μὲν αὐτῶν τῶν επιμίν καὶ με-
δινῶν μιθρόπων. Οἱ χαρακ-
τούσ εἶνα τόσο ἐκδηλώ ὑπο-
κει τῶν εἰρηνικῶν διατάξεων
Μιτέριαρχος ποὺ δεῖ ἔχουν
να διαιτουθοῦν τὰ πατέρες.

όντωντας είναι μανιφεστήτη-
πο τα πλα κρατογραμμάτια, τά-
κι δια τά πλα διεθνών αποτελεί
ο Μητρόπολη Σύρου. Η άνθρω-
ποποιία της θέσιοι της κ. Μαρί-
ποτούλη με στρανθετή τον
υνύνη... Σαρωτική, στάσικε
δηλ τη γραφική της και υπο-
τάσσουν μπορεῖ να μᾶς ζητε-
ί. Η κ. Μαρίκα, μάδα έδωσε
ταύτας έμμεσα της Κάντης
τους πρός άκενη πού θά
δου φωτίζουνται την Κάν-
τη σημευτική σάν... Κλεψύδρει,
κώμος γοητευτική ήπας την
οι κειμενικού τύπου τῶν εχε-
ί. Η κ. Μαρίκα μάδα έδωσε τον
δις ἀπολήγες διεκουρωστικής
και δώμων γυναικού, που ή
της ζευγδάσης μέσα σε κριβώς
βαθειό διακόστητης τής προσ-
ητας και δχι τοδ θνέτου πικά
ύπαρκτο για αυτήν. δύσει δεν
πάρει ποτέ, την αγάπη με

ναρράρι νά το συγκριθεί κτι
χοει. Ο Κ. Παπαδός μάς έδωσε
μεγάλου πάστορα Μόρελ διπό-
τή μέχρι τέλους, μεστό μέρος
επειδή αύτοποτοποιήση για την
ειδιότητα της ζωής του. «Εξαι-
νούλευμη, όλλα και γιακάτη-
τισμή της ή έρμηνεια του κ. Δ.
στην ρόλο του νεαρού και
ενικού τύπου του ποιητή Εγ-
ΝΕΧΕΙΑ. ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 11»